

AZ ÍGÉRET GYERMEKEI

Április 24., szombat délután

Az utóbbi hetekben mélységes érzések kerítettek hatalmukba Isten ígéreteinek és a kereszteny reménységének valóságával kapcsolatban. A Biblia sosem tűnt ennyire telinek az ígélet drágakincseivel, mint most. Mintha a mennyei harmat készen állna ránk szállni és felüdíteni bennünket, amikor magunkhoz vesszük ezeket az ígéreteket. A menny segítsége nélkül sosem fogjuk legyőzni emberi hajlamainkat, ezért Jézus mellénk áll, és a segítségünkre siet. Így szól: „Én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20) Hinnünk kell Krisztusban. Hitünk kapaszkodjon az ígéretekbén. – *In Heavenly Places*, 118. o.

Krisztus emberi természetet öltött magára. Levetette királyi palástját és koronáját, és elhagyta a mennyei udvarokat. Isteni mivoltára emberi testet öltött, és így emberi karjával átölelhetette az emberiséget. Nem bűnősként, hanem megmentőként állt elének. Ő jelenti a bűnös ember biztosítékát, mivel mennyei lelkét egyetlen szeplő vagy sömörködés sem szennyezte be. Mivel bűntelen volt, ezért képes elvenni a bűneinket és az isteni előjogokban részesíteni bennünket, ha hiszünk benne, és rábizzuk magunkat, hiszen Ő az, aki a szentséget és a feddhetetlenséget jelenti számunkra. – *Lift Him Up*, 93. o.

Melyik az a hit, amely legyőzi a világot? Az a hit, amely által Krisztus személyes Megváltónkká válik, az a hit, amely elismeri, hogy az ember nem képes megmenteni önmagát, és ezért arra késztet, hogy belekapaszkodjunk üdvösségünk egyedüli reménységébe. Olyan hit ez, amely nem enged a csüggedésnek, mert hallja a hangot: „Bizzatok, én meggyőztem a világot, és az én mennyei hatalmam veletek van.” Hit, amely meghallja a kijelentést: „Ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” [...]

Krisztust sosem szabad szem elől tévesztenünk. Felőle hirdették az angyalok: „Nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből.” Jézus a mi drága Üdvözítőnk – a segítség, az oltalom és a béke forrása. Ő oszlatja el a kételyeinket, és Ő a mi legdrágább reménységünk. Micsoda értékes gondolat tudni azt, hogy a mennyei természet részeseivé válhatunk, és győzhetünk, amint Krisztus is győzött! Jézus jelenti vágyaink beteljesülését. Ő énekünk dallama és a kiaszott földre hús árnyat vető szikla. Élő víz a szomjazó léleknek és menedék a viharban. Ő a mi igazságunk, szentségünk és megváltásunk. Ha Krisztus a mi személyes Megváltónk, akkor dicsőítjük Őt, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el bennünket. – *Reflecting Christ*, 21. o.

Április 25., vasárnap – Pajzsod

Akkor se veszítsük el békességünket, ha nem tudjuk próbáink miértjét! Bármilyen igazságtalanul bánnak velünk, ne gerjedjünk haragra! A bosszúálló lelkülettel önmagunknak ártunk, Istenbe vetett bizalmunkat veszítjük el, és a Szentlelket szomorítjuk meg. Mellettünk egy tanú áll – egy mennyei követ –, aki zászlót bont ellenségünk előtt, és az igazság Napjának fényes sugaraival zár körül minket. Sátán ezen nem hatolhat át. Ezt a szent fénypajzsot ő nem tudja áttörni. – *Krisztus példázatai*, 171. o.

Amikor a dolgok olyan messzire jutnak, hogy már csak isteni hatalom lesz képes a sátáni munka ellensúlyozására, az Úr közbelép. Amikor népe a legnagyobb veszélyben lesz, és látszólag képtelen lesz megállni az ördög erejével szemben, Ő közbelép értük. Az ember végső határai – Isten lehetőségei. [...]

Olyan hálás vagyok azért, hogy figyelmünket elfordíthatjuk a körülöttünk levő nehézségekről és az Isten népére váró elnyomásról, és hogy feltekinthetünk a világosság és hatalom egére. Ha Isten, Krisztus és a mennyei lények oldalára állunk, a Mindenható széles pajzsa lesz fölöttünk, Izrael magasságos Istene lesz segítőnk, és nem lesz okunk félelemre. Akik bántani akarják az Úr népét, az Ő szeme fényének akarnak ártani. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. köt., 373. o.

Olyan hittel kell rendelkezünk, amely cselekedetek által munkálkodik, és megtisztítja a lelket, mert csak a Krisztusba vetett hit fog arra készíteni, hogy hagyjuk el mindazt, ami nem kedves az Ő szeme előtt. Ilyen hit nélkül minden hasztalan. Talán elhiszed, hogy Jézus a világ Megváltója, de vajon a te személyes Megváltód is? Hiszed, hogy Ő erőt adhat minden jellemhibád legyőzéséhez?

Meg kell tanulnunk bízni az Üdvözítőben. Úgy kell bízunk mennyei Atyánkban, ahogyan egy gyerek bíz a szüleiben. Higgyük el, hogy Ő mindenben a javunkat akarja, és hogy a lélek ellenségével szemben minden erőfeszítésünk és kiáltásunk feljut a seregek Urához, és hogy Ő segítséget küld a szükségben. Ha hittel kérjük, segít legyőzni bármilyen kísértést. – *In Heavenly Places*, 118. o.

Ha elkötelezzük magunkat Istennek, ha órá bízunk magunkat, mienk az ígéret, hogy „nem hagy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhettek; sőt, a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek” (1Kor 10:13). A bűn ellen egyedüli védelem, ha Krisztus igazságosságába, szent voltába vetett hit által Ő lakik a szívünkben. A kísértéseknek azért van hatalmuk felettünk, mert önzés él a szívünkben. De amikor Isten nagy szeretetét szemléljük, undorítóan látjuk az önzést, és már ki akarjuk űzni a szívünkéből. Mikor a Szentlélek dicsóíti előttünk a Fiú áldozatát, szívünk meglágyul és lecsillapodik, a kísértések erejüket veszítik, és Jézus kegyelme átalakítja a jellemünket. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 118. o.

Április 26., hétfő – A Messiás ígérete, 1. rész

„Az ígéretetek pedig Ábrahámnak adattak, és az ő magvának.” (Gal 3:16) Ábrahámnak osztoznia kell az örökségben. Talán úgy tűnik, hogy Isten ígéretének teljesedése sokáig késik – mert „egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap” (2Pt 3:8). Úgy tűnhet, hogy késik, de a rendelt időben „eljön, el fog jönni, nem marad el” (Hab 2:3). Az Ábrahámnak és magvának szóló ajándék nemcsak Kánaán földjét foglalta magába, hanem az egész földet is. Így mondja az apostol: „Nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által.” (Róm 4:13) A Biblia világosan tanítja, hogy az Ábrahámnak adott ígéretetek Krisztus által fognak teljesedni. Mindenki, aki Krisztusé, „Ábrahám magva [...]

és ígéretszerint örökös” – „romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökség” (Gal 3:29; 1Pt 1:4) örököse, a bűn átkától megszabadított föld örököse. Mert „az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egék szentei népének” (Dán 7:27); és „a szelídek pedig öröklik a földet, és gyönyörködnek nagy békességben” (Zsolt 37:11). – *Pátriárkák és próféták*, 169. o.

Nagyon megtisztelő volt az a feladat, amelyre Isten Ábrahámot elhívta, hogy atyja legyen annak a népnek, amely századokon át védi és őrzi igazságát a világ számára annak a népnek, melyen keresztül a megígért Messiás adventjével Isten megáldotta a föld minden nemzetét. [...]

Vallását nem őrizte értékes kincsként féltékenyen, amelyet csak tulajdonosa élvez. Az igazi vallást az ember nem tarthatja meg csak magának, mert ez a lelkiület ellentétben áll az evangélium elveivel. Ha Krisztus lakik a szívben, lehetetlen elrejteni vagy elhomályosítani jelenlétének fényét. Ellenkezőleg: egyre ragyogóbbá válik, amint a lelket körülvevő önzés és bűn ködét napról napra szétoszlatják az igazság Napjának fényes sugarai. – *Isten csodálatos kegyelme*, 56. o.

A szeretett János által, aki hallotta e szavakat, a Szentlélek kijelentette a gyülekezetnek: „Ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet.” (1Jn 5:11–12) Jézus ezt mondta: „Én feltámasztom azt az utolsó napon.” (Jn 6:54) Krisztus egy testté lett velünk, hogy mi egy lélek lehessünk vele. Ezen egység ereje által kell majd előjöttünk a sírból – ez nemcsak Krisztus erejének megnyilatkozása által történik, hanem hit által az Ő élete is a mienk lesz. Aki meglátja az Üdvözítő igaz jellemét, és szívébe fogadja Őt, annak örök élete van. Jézus a Lélek által lakik bennünk, és Isten Lelke, ha hittel fogadjuk be a szívünkbe, az örök élet kezdete. – *Jézus élete*, 388. o.

Április 27., kedd – A Messiás ígérete, 2. rész

Isten népe az Ő képviselője a földön, és Ő azt akarja, hogy e nép minden tagja fény legyen a világ erkölcsi sötétségében. Az egész országban, a kis- és nagyvárosokban és a falvakban szétszóródva ők Isten tanúi; azok a csatornák, amelyeken keresztül egy hitetlen világ megismerheti a menny akaratának és kegyelmének csodás dolgait. Ő azt akarja,

hogy mindazok, akik a megváltás csodájában részesülnek, a küldöttjei legyenek. A keresztény kegyessége az a norma, melyből a világiak megítélik az evangéliumot. A türelmesen elviselt próbák, a hálásan fogadott áldások, a nem csak alkalmi szelídség, kedvesség, irgalom és szeretet alkotja azt a fényt, amely a jellemből ragyog fel a világ előtt. – *Isten csodálatos kegyelme*, 56. o.

„Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek.” (1Kor 2:9) Amikor a bűnös Krisztus erejének vonzáskörébe jutva a felemelt kereszthez közeledik, és leborul az Úr előtt: megújul. Új szívet kap. Új teremtés lesz Krisztus Jézusban. A szentség nem kíván ennél többet. Isten maga igazítja meg azt, „aki a Jézus hitéből való”; „akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette” (Róm 3:26; 8:30). A bűn nagyon megalázza és mélyre süllyeszti az embert, de nagyobb lesz az a dicsőség és felmagasztalás, ahová a megváltó szeretet emeli. Emberi lények, akik igyekeznek átalakulni az Atya képmására, olyan csodálatos erőt kapnak a menny tárházából, amellyel magasabbra jutnak, mint az angyalok, akik soha nem buktak el. – *Krisztus példázatai*, 162. o.

Ha legalább egyszer betekinthetnénk a mennyei Városba, többé sosem vágyódnánk a földi életre. [...]

Ott majd lehull a szemünket eltakaró lepel, és annak a világnak a szépségét szemlélhetjük, amit most csak részben érzékelhetünk. Ott majd megcsodálhatjuk a menny olyan szépségeit, amiket most csak távolról látunk. A bűn el lesz törölve, és akkor az egész föld átalakul az „Úrnak, a mi Istenünknek jókedve szerint”. A tanulmányozás micsoda területei tárulnak majd elénk! Ott a tudományt tanulmányozók anélkül nyerhetnek betekintést a teremtés feljegyzéseibe, hogy a bűn bármilyen nyomát is megtalálnák. Úgy hallgathatják a természet dallamát, hangjait, hogy közben nem fogja megzavarni őket sírás vagy szomorúság. Az egész teremtett világ egyetlen kézjegyet hordoz magán: a végtelen világegyetem az „Ő szent nevét” viseli. Nyoma sem lesz a gonosznak földön, égen vagy tengerben.

Képzeld el az üdvözültek honát, és ne feledd, hogy sokkal csodálatosabb lesz, mint azt bármilyen éles elme el tudna gondolni. Isten hatalmas dolgokat adott nekünk a természetben, de még ezek által is csak kis részét foghatjuk fel az Ő dicsőségének.

Emberi ajak képtelen körülírni az igazak jutalmát, amit csak azok fognak megismerni, akik majd a szemtanúi lehetnek. Korlátolt emberi elme nem értheti meg Isten országának dicsőségét. – *The Faith I Live By*, 364. o.

Április 28., szerda – Nagy és hatalmas nép

Sokszor úgy tűnt, hogy a zsidók nem tudják vagy nem akarják megérteni, mi Isten szándéka a pogányokkal. Pedig Ő éppen ennek a szándéknak véghezvitelére különítette el őket a többi néptől, és ezért tette őket önálló nemzetté a föld népei között. Atyjukat, Ábrahámot, aki először kapta a szövetségi ígéretet, azért hívta ki rokonai közül, és küldte távoli vidékre, hogy fényt vigyen a pogányoknak. Jóllehet az is benne volt az ígéretben, hogy utódainak száma annyi lesz, mint a tenger homokja, de nem önző célból kellett Kánaán földjén nagy nemzetet alapítania. „Naggyá teszem nevedet, és áldás leszel – nyilatkoztatta ki Jahve. – Megáldom a téged áldókat, és megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.” (1Móz 12:2–3) – *Próféták és királyok*, 367. o.

Isten bepillantást adott Ábrahámnak ebbe a halhatatlan örökségbe, és ő meg volt elégedve ezzel a reménységgel. „Hit által lakott az ígéret földjén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákóbbal, ugyanazon ígéretnek örökös társaival. Mert várta az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten.” (Zsid 11:9–10)

Ábrahám utódairól ezt olvashatjuk: „Hitben haltak meg mindezek, nem nyerve meg az ígéreteket, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat és vallást tevén arról, hogy idegenek és vándorok a földön.” (13. vers) Vándorként és idegenként kell élnünk itt, ha el akarjuk nyerni „a jobb”-at, „tudniillik” a „mennyei”-t (16. vers). Azok, akik Ábrahám gyermekei, keresik azt a várost, amely után ő vágyódott, „melynek építője és alkotója az Isten”. – *Pátriárkák és proféták*, 170. o.

A keresztények „választott nemzetség, szent nemzet” a világban, tehát „annak dicsőségét hirdessék, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívta ki őket” (1Pt 2:9). Ennek a világosságnak nem szabad elhalványulnia, hanem egyre fényesebben és ragyogóbban kell tündökölnie, és végül teljes nappallá kell válnia. Krisztus zászlóvivői sose

tartsanak szünetet! Éber ellenségük van, aki résen áll, lesve az alkalmat, hogy mikor vehetné be az erődöt. A Megváltó néhány hitvallója behívta az ellenséget az erődbe, együttműködik vele a népszerűsége való törekvésben, eltörölve a különbséget Isten gyermekei és Sátán követői között. [...]

A lelket megvidámító örömezenet, hogy „Küszöbön az Úr eljövele, legyetek készen!”, ma sem kevésbé igaz, mint amikor először hallottuk. – *Bizonyágtételek*, V. köt., 14. o.

Április 29., csütörtök – „Naggyá teszem nevedet”

Az Úr kiválasztotta Ábrahámot, hogy általa vigye véghez akaratát. El kellett hagynia bálványimádó nemzetét, és el kellett szakadnia a rokonaitól. Isten megjelent a fiatal Ábrahámnak, értelemmel ruházta fel, és megvédte a bálványimádástól. Az volt a terve vele, hogy a hit és a teljes odaszentelődés példaképévé teszi a föld lakosai előtt. Ábrahám jellemes, becsületes, nagylelkű és vendégszerető ember volt. Igazi fejedelemhez méltó, tiszteletet parancsoló tekintélyt szerzett. Az Úr iránti hódolatával és szeretetével, valamint elszánt engedelmességével a menny akarata iránt kivívta szolgálóinak és a környék lakóinak tiszteletét. Kegyes és feddhetetlen életét látva és tanításait hallgatva háza népe is félté Istent, szerette és dicsőítette az Urat. – *Spiritual Gifts*, III. köt., 98. o.

A zsidók fennen hangoztatták, hogy ők Ábrahám leszármazottjai, de nem bizonyultak Isten igazi gyermekeinek, mivel nem követték Ábrahám cselekedeteit. Csak azok Ábrahám igazi követői, akik lelkileg is összhangban vannak a pátriárka életmódjával. [...]

Napjainkban sok megsebzett, megszorodott lélek vár vigasztalásra. Az Úrnak megvannak az eszközei ezen emberek felvidítésére. Munkába állíthatjuk a talentumainkat, eltávolíthatjuk a felhőket, hogy a nap és a hit reménysugarai beragyoghassanak az emberek szívébe, mivel „úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). – *This Day With God*, 183. o.

A bukott ember átalakulhat gondolkodásának megújulása által, úgy, hogy be tudja bizonyítani „mi az Isten jó, kedves és tökéletes akarata”.

Hogyan bizonyítja be? „Látványossága lettünk a világnak, angyaloknak és embereknek is.” A Szentlélek valóságosan munkálkodik az ember jellemén, és a gyümölcsei láthatók lesznek. [...]

Tapasztalatból tudjuk, hogy mit sem érnek az emberi erőnkkel tett elhatározások és célkitűzések. Le kellene tehát mondanunk eltökélt törekvéseinkről? Már hogy kellene? Bár tapasztalatból tudjuk, hogy lehetetlen elérnünk ezt az eredményt, az Úr arra bízta a segítségnyújtást, aki elég hatalmas, hogy elvégezze értünk. De az egyedüli út Isten segítségének biztosítására, ha teljesen az Ő kezébe helyezzük magunkat, és benne bízunk, hogy fáradozzon értünk. Amint hittel megragadjuk Őt, elvégzi bennünk az elvégzendőket. A hívő csupán bizakodhat. Amíg az Örökkévaló munkálkodik, mi is munkálkodhatunk benne bízva, akaratát cselekedve. – *A Te Igéd igazság*, VI. köt., 1080. o.

Április 30., péntek – További tanulmányozásra

- *Isten csodálatos kegyelme*: „Krisztus képviselői” című fejezet.
- *Pátriárkák és próféták*: „A hit próbája” című fejezet.